

Pohjois-Pohjanmaan hyvinvointialueen lausunto (HE 54/2023 vp / Lausuntopyyntö)

Sosiaali- ja terveysvaliokunta on pyytänyt hyvinvointialueilta arviota hallituksen esitykseen eduskunnalle laiksi ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta sekä iäkkäiden sosiaali- ja terveyspalveluista annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta.

Lausuntoa pyydetään seuraavista seikoista:

1. Kuinka paljon hyvinvointialueenne on tehnyt sopimuksia yksityisten palveluntuottajien kanssa 0,7 henkilöstömitoituksella?
2. Mikä on tällaisten sopimusten euromääräinen osuus ja ovatko sopimukset muutettavissa 0,65 mitoitukseksi?
3. Onko hyvinvointialueenne toteuttamassa muutoksen siten, että yksityiset palvelut toteutetaan 0,7 mitoituksella ja omat palvelut 0,65 mitoituksella?
4. Mikä on arvionne alueellanne saavutettavasta säästöstä, jos osa palveluista toteutetaan 0,7 mitoituksella?

Pohjois-Pohjanmaan hyvinvointialueella ei ole tehty sopimuksia yksityisen palveluntuottajien kanssa 0,7 henkilöstömitoituksella. Palveluita ei ole suunniteltu toteutettavan siten, että yksityiset palveluntuottajat toimisivat 0,7 mitoituksella ja omat palvelut 0,65 mitoituksella. Saavutettava säästöä on vaikea arvioida, jos osa palveluista tuotetaan 0,65 mitoituksella ja osa 0,7 mitoituksella.

Yleisellä tasolla voitaisiin todeta, että henkilöstömitoitukseen liittyvän lain 4 vuoden siirtymällä lienee lieviä vaikutuksia sosiaalihuollon palveluiden sisältöön, kun minimivaatimus (0,65) voimassa ja samanaikaisesti huolehditaan toiminnan kehittämisestä yleisellä tasolla. Pohjois-Pohjanmaan osalta ero 0,65 ja 0,7 mitoituksen välillä oli maan keskitasoa numeerisesti (4%). Vanhuspalvelulaissa on maininta, että ympärivuorokautisessa hoidossa joka tapauksessa on kiinnitettävä huomiota henkilöstömitoituksen suhteesta asiakasrakenteeseen. Tämä on arkikäytäntöä eri palveluissa, jos asiakassegmentti vaatii tietynlaista osaamista, se tulee mitoituksesta huolimatta ottaa huomioon palvelun järjestämisessä.

Henkilöstön riittävyys tulee olemaan haaste ikäihmisten palveluissa jatkossakin vuoden 2028 jälkeen, ja pikemmin tulisi kiinnittää huomiota palveluiden sisällölliseen kehittämiseen ja johtamiseen, kuten tekstissä todettiinkin. Henkilöstön mitoituksen sääntely ei siis yksin ratkaise henkilöstön saatavuuden haastetta eikä myöskään palvelun sisällöllisen kehittämisen vaadetta.

Ystävällisin terveisin,

Hannele Pöykiö

Palvelualuejohtaja, ikäihmisten palvelut
vs. Toimialuejohtaja